

Dimarts 14 de durant l'any

Text de l'Evangeli (Mt 9,32-38): En aquell temps, van portar a Jesús un mut endimoniat. Jesús va treure el dimoni, i el mut es posà a parlar. La gent, admirada, deia: «No s'havia vist mai res de semblant a Israel». Però els fariseus deien: «Aquest treu els dimonis pel poder del príncep dels dimonis».

Jesús recorria totes les viles i pobles, ensenyant a les sinagogues, anunciant la bona nova del Regne i guarint malalties i xacres de tota mena. En veure les multituds, se'n compadí, perquè estaven malmenades i abatudes, com ovelles sense pastor. Llavors digué als seus deixebles: «La collita és abundant, però els segadors són pocs. Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que hi enviï més segadors».

«Pregueu a l'amo dels sembrats que hi enviï més segadors»

Mn. Joan SOLÀ i Triadú
(Girona, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens parla de la curació d'un endimoniat mut, que provoca reaccions ben diferents en els fariseus i en la multitud. Mentre els fariseus, davant l'evidència d'un prodigi que no poden negar, l'atribueixen a poders diabòlics —«Aquest treu els dimonis pel poder del príncep dels dimonis» (Mt 9,34)—, la multitud es meravella: «No s'havia vist mai res de semblant a Israel» (Mt 9,33). Sant Joan Crisòstom, en comentar aquest passatge, diu: «El que vertaderament molestava als fariseus era que tinguessin Jesús per superior a tots, no només als qui llavors existien, sinó a tots els qui havien mai existit».

A Jesús no li preocupa l'animadversió dels fariseus, Ell continua fidel a la seva missió. És més, Jesús, davant l'evidència que els guies d'Israel, en lloc de tenir cura i pasturar el ramat, el que feien era esgarriar-lo, s'apiadà d'aquelles multituds cansades i abatudes, com ovelles sense pastor. Que les multituds agraeixen un bon guiatge i es deleixen per ell, ho vàrem comprovar en veure les visites pastorals de

sant Joan Pau II als diversos indrets del món. Com reunia al voltant seu les multituds! Com l'escoltaven, sobretot la joventut! I Això que el Papa no feia rebaixes, sinó que predicava l'Evangelí amb totes les seves exigències.

Tots nosaltres «si fóssim conseqüents amb la nostra fe —diu sant Josepmaria Escrivà— en mirar al voltant nostre i contemplar l'espectacle de la història i del món, no podríem sinó sentir que s'eleven al nostre cor els mateixos sentiments que van animar el cor de Jesucrist», la qual cosa ens portaria a una generosa tasca apostòlica. Però és evident la desproporció que hi ha entre les multituds que esperen la predicació de la Bona Nova del Regne i l'escassetat de treballadors. La solució ens la dona Jesús al final del text de l'Evangelí: pregar a l'amo dels sembrats que envii segadors als seus camps (cf. Mt 9,38).

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «Aquest Cor diví és abisme de goig en què submergir tots les nostres afliccions; és abisme d'humilitat, remei del nostre envaniment» (Santa Margarida Maria d'Alacoque)
- «Jesús, a causa del seu amor compassiu, va curar els malalts que li presentaven i amb pocs pans i peixos va calmar la fam de grans multituds» (Francesc)
- «Commogut per tants sofriments, el Crist no solament es deixa tocar pels malalts, sinó que fa seves les misèries d'ells: 'Ell prengué les nostres malalties i es carregà amb els nostres mals' (Mt 8,17; cf. Is 53,4)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.505)